

JAK SE PLNÍ DLOUHÉ STRÁNĚ

Ani noční bouře, které následovaly jedna za druhou v noci ze čtvrtku 24. na pátek 25. června neodradily naše členky a členy z Klubu seniorů Háje ve Slezsku od veliké účasti na další vlastivědné vycházce, právě v pátek 25. června 2021. Naším cílem byla horní nádrž přečerpávací vodní elektrárny DLOUHÉ STRÁNĚ v Jeseníkách. Z Háje ve Slezsku jsme museli vyjít brzy ráno, již před šestou. Do Koutů nad Desnou, odkud jsme hodlali vyrazit na pěší turu k nádrži, jsme totiž jeli vlakem. Nejdříve do Svinova, pak rychlíkem do Olomouce, a nakonec do Koutů n. D. Cesta byla plynulá, bez většího zpoždění. Rovněž počasí se umoudřilo, svítilo sluníčko a bylo příjemně teplo.

Jakmile jsme dojeli do Koutů nad Desnou, spěchali jsme do centra obce ke SKI areálu, odkud nás šestisedadlová lanovka vyvezla na Medvědí horu. Odtud jsme již museli po svých. Po červené turistické značce, po cestách plných kamenů a kořenů stromů, šplhali jsme stále výš a výš. Zhruba za dvě hodinky jsme dorazili k horní nádrži Dlouhé stráně ve výšce 1353 m.n.m. Dostí nás zklamalo, že v nádrži je málo vody. Jak to asi plní? Aníž jsme se toho dopídili, dali jsme se raději do svačiny. Rozhlíželi jsme se přitom se po okolních kopcích a zejména hlavním hřebeni Jeseníků. Začaly se nad nimi totiž kupit těžká mračna. Ještě jsme v klidu dojeli a pak to přišlo. Z těžkého mraku, který přiletěl od Petrových kamenů se na nás spustily proudy vody. Déšť byl opravdu hustý a studený. Tak tak, jsme stačili navléct pláštěnky. Z betonových břehů se do nádrže valila voda. „Tož tak tedy se nádrž napouští“, řekli jsme si.

Déšť bylo opravdu „výživný“ a mnohé zmáčel až na kost. Postupně však ustával až nakonec, asi za půl hodiny, ustal docela. Opět se ukázalo sluníčko. Dokonce jsme zahlédli majestátný Praděd. Při sestupu zpět k horní stanici lanovky jsme téměř uschli. Patrně proto, abychom si však návštěvu Jeseníků pamatovali, Praděd na nás seslal další hustou přeháňku. Byla krátká, avšak opět vydatná. Na zpáteční cestu lanovkou jsme tedy nastupovali opět mokří. Dole v Koutech však bylo krásně a teplo, mohli jsme se tudíž usušit. Ti lépe připraveni se pak snadno mohli převléci do suchého. Zbylo i trochu času na kávičku, pívko nebo polévku.

Zpáteční cestu jsme opět absolvovali vlaky. Jízda byla plynulá a rychle ubíhala. Na všech tratích jsme jeli moderními elektrickými soupravami. Z Olomouce do Svinova dokonce soupravou „Pendolino“. Někteří jeli tímto vlakem vůbec poprvé. Bylo něco po devatenácté hodině, když jsme se vrátili zpět do Háje ve Slezsku. Přestože jsme zmokli, všem 26 účastníkům se výlet moc líbil. Pokud se chcete kouknout na fotky z tohoto výletu, pak je najdete na: <https://senhaj.rajce.idnes.cz>

Zdeněk Mustar

Klub seniorů Háje ve Slezsku